

РЕШЕНИЕ

№ 5948

гр. София, 29.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **13731** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №Ж-625/21.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което са дадени задължителни предписания на електро-разпределителното дружество по жалба на Н. В. С..

Според жалбоподателя решението е незаконосъобразно и следва да се отмени, поради противоречието му с материалноправните разпоредби, като КЕВР неправилно е приела, че въпросният поземлен имот се намира в урбанизирана територия по смисъла на чл.24, ал.1 от ЗЕВИ. Смесва се понятието „урегулиран имот“ и „урбанизирана територия“, това че по отношение на имота е одобрен ПУП не означава, че той вече попада в урбанизирана територия и на трето място, изцяло са игнорирани инструкциите, дадени на КЕВР от ВАС по напълно идентичен случай – решение №2957/08.03.2018г. по адм. д. 5756/2017г. ВАС, IV отд.Развити са подробни съображения в жалбата-

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от юрк. Р., поддържа жалбата и претендира присъждане на направените разноски, за които представя списък.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата и я намира за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя. Постъпило

е писмено становище.

Заинтересованата страна Н. В. С. не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба на 11.09.2019г. от Н. В. С. срещу [фирма], във връзка с прекратяване на процедура за присъединяване на Фотоволтаична централа (Ф.) от 5 kW, предвидена за изграждане в поземлен имот УПИ №71.199 в масив 71, с кадастрален идентификационен №47295.71.199, с адрес: [населено място], [община], обл. П., местност „землище Марково“ с мотив, че не отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Административният орган е приел, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и следващите от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е разгледана.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят е подал искане за проучване условията за присъединяване на Ф. в горепосочения собствен имот и е заплатил цената за услугата за проучване. С писмо от 01.07.2019г. [фирма] е изпратило отказ за издаване на становище за присъединяване на Ф. и е прекратило процедурата с мотив, че имотът, в който е предвидено да се изгради Ф. „се намира извън регулацията на [населено място], т.е. извън строителни граници на населеното място“.

В становището на [фирма] е възприето, че за да е изпълнено изискването на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, имотът трябва да е в урбанизирана територия, т.е. той трябва да попада в строителни граници на населеното място.

На базата на горното електроразпределителното дружество е приело, че имотът, в който жалбоподателят е предвидил изграждането на Ф., не попада в територията на населеното място, съответно същият не е в урбанизирана територия, нито по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗУТ, нито по смисъла на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. До това свое заключение ЕР Юг стига, след изследване на съдържанието на понятието „урбанизирана територия“, цитирайки отделни разпоредби в Закона за устройство на територията (ЗУТ) и прави тълкуване на Решение № 2957 от 08.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5756 от 2017 г., IV отд. Според [фирма], по пътя на изследване съдържанието на понятията за „урбанизирана територия“, следва да се приеме, че това е територия, заключена в строителните граници.

Обектът на Н. С. за производство на електрическа енергия е заявен за изграждане при изискванията и условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, заявената мощност на предвидената за изграждане Ф. е 5 kW. Изпълнени са изискванията за обща инсталирана мощност до 30 kW, включително изискването обектът да бъде изграден върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради. В имота има жилищна сграда и гараж, изградени по реда и изискванията на ЗУТ, след издадено разрешение за строеж и удостоверение за въвеждане в експлоатация. Двата документа са издадени от компетентен по ЗУТ орган - [община], обл. П.. Съгласно Удостоверение № 445 от 17.05.2019г., издадено от зам. - кмета на [община], обл. П. „УПИ № 71.199, жил. стр., масив 71, който съответства на ПИ с идентификатор 47295.71.199, местност землище Марково от кадастрална карта на [населено място], одобрена със Заповед Р Д-18-85/2007г., попада в устройствена зона на застрояване

„Жм“ (малкоетажно жилищно), съгласно подробен устройствен план (ПУП), одобрен със Заповед № 30 от 09.01.2015г. на кмета на [община], обл. П.,...“Съгласно одобрен ПУП-ПРЗ и съгласно писмо 08-Р-42 от 13.08.2012г. на МРРБ, следва да се счита за урбанизирана територия.“ Представено е и Писмо с изх. № 08-Р-42 от 13.08.2012г. на Министерство на регионалното развитие и благоустройство, според което „В случай, че за един поземлен имот извън регулация, има влязъл в сила ПУП и е променено предназначението, то следва да се счита за урбанизирана територия.“

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение №Ж-625/21.11.2019г. Комисията за енергийно и водно регулиране, след разглеждане на жалбата на Н. В. С. е дала задължителни предписания на електро-разпределителното дружество в 30 дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на С. становище с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба №6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ. В 7 дневен срок след приключване на дейностите [фирма] да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им.

По делото е прието без оспорване заключението на съдебно – техническа експертиза, назначена по искане на жалбоподателя, което съдът следва да кредитира като изчерпателно и професионално изготвено. Според вещото лице, от извършените справки в общинска администрация [община] се установява, че за местност „Землище Марково“ от землището на [населено място] няма одобрен и приложен устройствен план, както и схема за пространствено развитие. Съгласно одобрените КККР със заповед №РД-18-85/06.12.2007г. на ИД на АГКК, процесният имот попада в местност „Землище Марково“ с вид на територията - земеделска. Устройствения статут на местност „Землище Марково“ е неурегулирана територия, земеделски земи, като за част от имотите в местността има одобрени отделни подробни устройствени планове (ПУП), с които е променено предназначението им, предимно в: „за жилищно строителство“ или за „ниско застрояване“. Поземлен имот с идентификатор 47295.71.199 попадащ в землището на [населено място] в местност „Землище Марково“, според експертизата, не е включен в строителните граници на [населено място].

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, като по същество е основателна.

Съгласно чл.76, ал. 4, т. 2 от ЗЕ КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, Решение №Ж-625/21.11.2019г. на КЕВР е издадено от компетентен орган .

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържат се в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана ясно волята на регулаторния орган, както и защо е приел жалбата за основателна. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. Заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т.1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 (общия ред) не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32. В чл. 26 от ЗЕВИ е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

По чл. 116, ал. 7 от ЗЕ, съответно за обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (по аргумент от чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3 на чл. 26 от ЗЕВИ, и при издадено разрешение за строеж. Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ се съдържа в Глава пета. Раздел II от Наредба № 6,

Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл, 24, т. 1 от ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

Съгласно чл, 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като

лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява. Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (по аргумент от чл, 90, ал. 1 от Наредба № 6). Съгласно чл. 91 от Наредба № 6 в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности по Наредба № 6, а именно: да прекрати процедурата (съгласно чл, 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (съгласно чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (съгласно чл. 91, ал. 1).

Според КЕВР, [фирма] е прекратило процедурата по присъединяване, вместо да определи условията за присъединяване съгласно сроковете и реда, предвидени в Наредба № 6, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и условията за присъединяване“, след получено Заявление с вх. № 8280407 от 06.06.2019 г. за проучване условията за присъединяване на Ф. 5kW, предвидена за изграждане в УПИ № 71.199, жил. стр., масив 71, местност землище Марково, [населено място], [община], обл. П..

Спорът се свежда до статута на територията, в която се намира недвижимият имот, за който заинтересованата страна има инвестиционно намерение за изграждане на Ф. по реда на чл. 24 т. 1 от ЗЕВИ, конкретно дали територията, в която попада е урбанизирана, за да ползва преференциални цени за изкупуване на ел. енергия, която произвежда

Имотът попада в устройствена зона на застрояване „Жм“ съгласно ПУП, одобрен със Заповед № 30 от 09.01.2015 г. на кмета на [община], обл. П., след проведена процедура по промяна на предназначението, и според зам. кмета на общината, подписал приложеното по преписката Удостоверение №445/17.05.2019г., следва да се счита урбанизирана територия.

В българското законодателство липсва изрично легално определение на понятието „урбанизирана територия“. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места и селищни образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта. Според чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях „за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени

връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други“.

Основното предназначение на териториите по ЗУТ съответства на трайното предназначение по ЗКИР, съответно конкретното предназначение на поземлените имоти по ЗУТ, съответства на начина на трайно ползване по ЗКИР. Ето защо, промяната на конкретното предназначение (начин на трайно ползване) на поземлен имот от един вид във друг, съответстващ на основното предназначение (трайното предназначение по смисъла на ЗКИР) на територията, в която се намира, не води автоматично до промяна на основното предназначение (трайното предназначение по терминологията ЗКИР). Промяната на конкретното предназначение (начин на трайно ползване по ЗКИР) на поземлен имот от един вид във друг, който не съответства на основното предназначение (трайното предназначение) на територията, в която се намира, променя автоматично и основното предназначение (трайното предназначение). Тази не добре синхронизирана правна уредба и понятия между ЗУТ и ЗКИР е причина за възникване на казуси, от вида на настоящия.

Вън от горното, в чл. 7, ал. 1 ЗУТ е посочено, че урбанизирани територии са населените места и селищните образувания, а в § 5, т. 6 от ДР на ЗУТ се намира дефиницията на понятието „територия на населеното място“, което е селищна територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, от което се установява безспорно, че въпросният имот попада извън границите на населеното място, а вида на територията е **земеделска**. Заключениеето на вещото лице е, че Устройствения статут на местност „Землище Марково“ е неурегулирана територия, земеделски земи, като за част от имотите в местността има одобрени отделни подробни устройствени планове (ПУП), с които е променено предназначението им. Следователно, няма данни процесният имот да е урегулиран, тъй като същият се намира извън строителните граници на селището ([населено място]) и не попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от ЗУТ. Констатациите в заключението на вещото лице са достатъчни, за да се формира изводът, че имотът, в който се намира заявената за присъединяване Ф., не попада в урбанизирана територия. За да стигне до този извод, настоящият съдебен състав на АССГ съобрази изцяло мотивите на Решение № 4032/13.04.2020г. по ахд. № 8711/2019г. на ВАС, Трето отделение, с което е отменено изцяло Решение №3013/07.05.2019г., постановено по идентичен случай от същия състав на АССГ по адм. д. № 13194/2018г. Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл. Разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е ясна и въвежда конкретно изискване към вида територия, в която се намира сградата с изградена Ф. и това е урбанизирана територия. Тази разпоредба въвежда изключение от общия ред, установен в чл. 23 ЗЕВИ, което на собствено основание не позволява да се разшири обхватът на приложението ѝ. След като конкретният процесен имот не попада в урбанизирана територия, както е установило вещото лице, макар и имотът да е с променено предназначение и

за него да е в сила план за застрояване, предвиждащ застрояването му с режим Жм, изградената в него Ф., не може да се ползва от преференцията по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, в какъвто смисъл е и становището на Е. дружество.

Предвид изложеното, оспореното решение е незаконосъобразно, поради неправилно прилагане на материалния закон и следва да се отмени, като на жалбоподателя [фирма] се присъдят направените разноски по делото в размер на 50 лв. – държавна такса, депозит за СТЕ – 526лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на осн. чл.24 от Наредбата за плащането на правната помощ, вр. с чл.78, ал.8 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение №Ж-625/21.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което са дадени задължителни предписания на електроразпределителното дружество по жалба на Н. В. С..

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] разноски по делото в общ размер на 676 /шестстотин седемдесет и шест/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: